

El carrer d'en Joan Alsina

El carrer que ara porta el nom del capellà de Castelló d'Empúries assassinat a Xile el setembre de 1973, s'havia dit abans carrer de la Indústria, nom que li esqueia plenament, ja que tot un costat del carrer és pràcticament ocupat per les naus industrials de l'empresa Batlle S.A. de maquinària agrícola. Fins i tot ha construït un pont sobre el carrer del Fresser per comunicar entre sí les dues naus.

Altres indústries de menys embalatge tenen establiment en aquest carrer obert l'any 1919 i només mitja dotzena d'habitatges, alguns d'ells provinents de l'època en què, fa ja més de vint anys, Palau-Sacosta era un municipi independent, convivent amb tan molesta presència.

El carrer comença a la carretera de Barcelona i s'acaba actualment al carrer del Terri, en la més important bòbila que queda a Palau, com a record d'una època en què el treball del fang era, amb l'agricultura, la base de l'economia del municipi.

QUAN EL «NOUVEL OBSERVATEUR» PARLA DE GIRONA

El carrer va perdre el nom de la Indústria quan Salt va quedar definitivament annexionat a Girona per sentència del Tribunal Suprem, el desembre de 1974. El primer carrer de Salt que hom troba després del límit municipal —que és la travessera de Santa Eugènia— és precisament el carrer de la Indústria. En incorporar-se Salt a Girona, com dotze anys abans ho havia fet Palau, i no pas de grat, va caldre triar entre un o altre carrer de la Indústria, i va guanyar el de Salt. Per al de

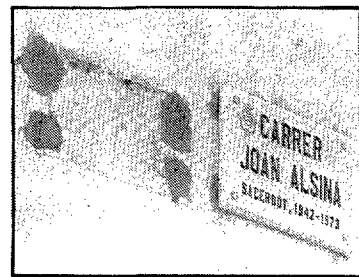
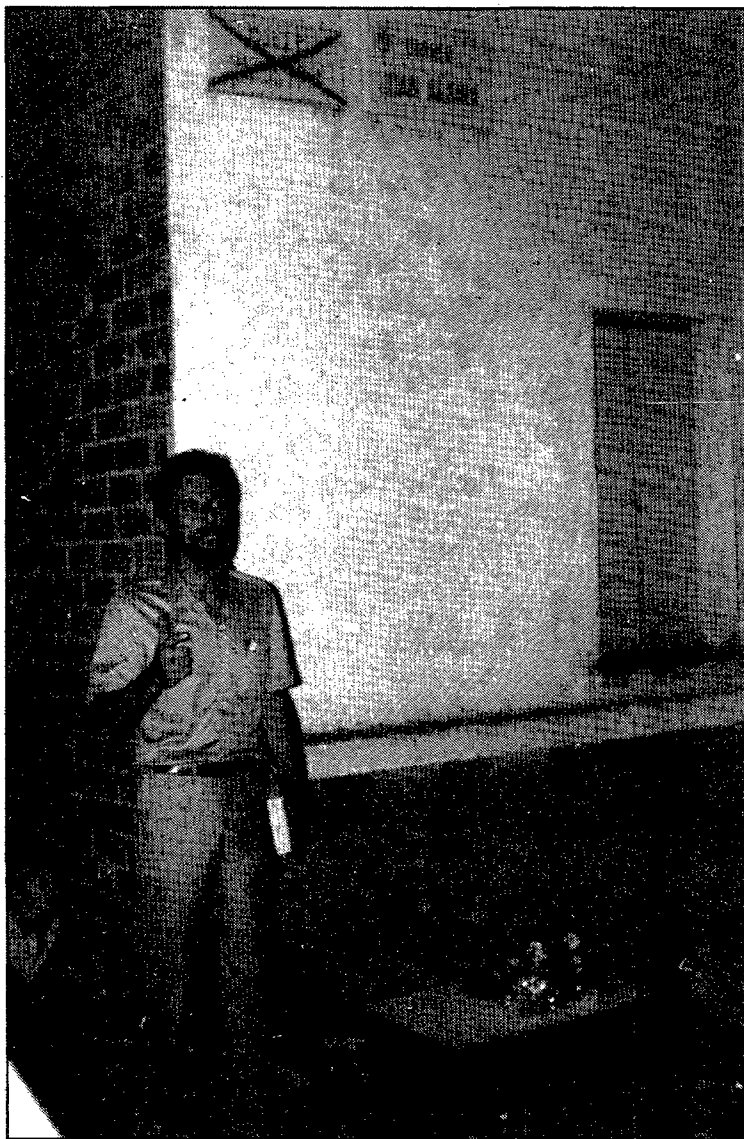
Palau, el tinent d'alcalde de Governació, que era Carlos Pérez Desoy, va proposar el nom de riu Daró. Molts altres carrers de Palau porten nom de riu gironí, i la tria no tenia res d'estrany. Però la decisió definitiva s'havia de prendre en el cèlebre «ple del català», del 8 d'abril de 1975, i Joan Paredes proposà que es dediqués un carrer de la ciutat a Joan Alsina, que dinou mesos abans havia mort assassinat en el cop d'estat que portà la dictadura a Xile. El carrer triat fou el de la Indústria, que així no va prendre el nom de Daró, sinó l'actual, en obtenir Paredes una majoria suficient de vots a favor de la seva proposta en el Consistori que presidia Ignasi de Ribot.

L'anècdota va venir després, quan l'alcalde, perquè el nou nom no trobés obstacles, presentà al governador civil l'acord municipal com si el carrer s'hagués dedicat a un Joan Alsina que havia estat arquitecte gironí i no com la persona a la qual realment era dedicat. Aquesta anècdota va voltar mig món i fins i tot la prestigiosa revista francesa «Le nouvel observateur» va citar-la en el seu número 586.

DEU BALES AL COS

Joan Alsina i Hurtós va néixer a Castelló d'Empúries el 1942. Va estudiar al Seminari de Girona i s'ordenà de capellà l'any 1965. Després de passar els dos anys obligatoris a la diòcesi, que complí a la parròquia de Malgrat, va marxar a Xile. Ja s'havia preparat per anar-hi tot cursant estudis de teologia al seminari hispanoamericà de Madrid. Era l'època que l'esperit missioner es va estendre entre el clergat jove i aquells anys va arribar a haver-hi fins a 15 capellans gironins a Xile.

A Xile, per poc temps fou vicari de San Bernardo; després, uns anys a la parròquia de Puerto San Antonio. En aquest poble,

Sis anys separen aquestes dues fotografies. La de l'esquerra —que ens ha estat amablement cedida per Joan Barberà— correspon a l'homenatge que es va rendir a Joan Alsina, en el carrer que porta el seu nom, el 13 de setembre de 1978. Qui parla és Ignasi Pujades, autor del llibre *Xile al cor*. Observeu que encara hi apareix la placa amb el nom antic del carrer, tapada, al costat de la nova que s'acabava de posar. A la fotografia sobre aquestes ratlles, presa ahir mateix la placa amb el nom antic ja no hi és, però la marca resta visible.

El sacerdot Joan Alsina, en una fotografia presa durant la seva estada a Xile.

al mateix temps que exercia com a capellà, treballava a l'hospital. Quan marxà a Santiago continuà treballant en un hospital i va tenir cura del Moviment obrer cristià. Des d'aquesta plataforma col·laborà amb la Unidad Popular de Salvador Allende. Per això, quan el onze de setembre de 1973 Pinochet donà el cop d'estat militar a Xile, fou detingut —concretament el dia 19, a l'hospital on treballava— i el seu cos aparegué el dia 27 abandonat, mort d'una ràfaga de metralladora, amb deu bales al cos.

Quan la notícia arribà a Girona, va oficiar-se una missa exequial a Castelló d'Empúries oficiada pel vicari general doctor Taberner i en la qual predicà mossen Modest Prats, amic de Joan Alsina. Hi estigué present el bisbe Jaume Camprodon, acabat de nomenar i encara no orde-

nat. Fou el seu primer acte públic.

Un any i mig després, Joan Paredes aconseguia que el seu record quedés perpetuat en un carrer de Girona. L'any següent apareixia el llibre d'Ignasi Pujades, «Xile al cor» com una nova aportació a la memòria de Joan Alsina, el capellà que l'últim ajuntament franquista de Girona volia fer passar per arquitecte.

UNA MANIFESTACIÓ A PALAU

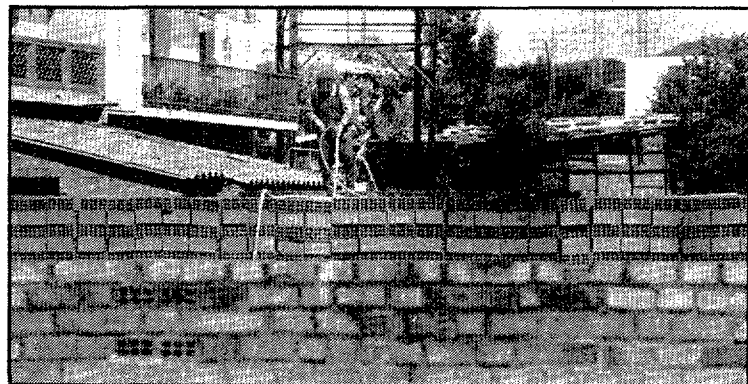
El carrer de Joan Alsina, malgrat el seu aspecte impersonal, va protagonitzar fa sis anys una de les poques manifestacions que a Girona han sortit del clos tradicional de la plaça de Sant Agustí, la Rambla i la Gran Via.

Va ser amb motiu d'una setmana d'actes de solidaritat amb Xile, al voltant de l'onze de setembre de l'any 1978. Aquests actes eren organitzats per la revista «Sinera», ciclostilada, que va desaparèixer després de publicar set números, i van rebre el suport de tota una colla de grups juvenils que en aquells primers anys de la transició bullien a Girona.

Un dels actes va consistir en una marxa des de la plaça de Catalunya fins al carrer de Joan Alsina, a peu. I hi ha un bon grapat de quilòmetres! Prop d'un centenar de persones, entre els quals hi havia els pares i un germà de Joan Alsina, hi van participar, silenciosament, i amb pancartes i senyeres el dia 13 de setembre. Arribats al carrer de Joan Alsina, sota la placa nova acabada de posar —encara no s'havia tret l'antiga de carrer de la Indústria—, Ignasi Pujades, autor de la biografia de Joan Alsina «Xile al cor», va fer un breu míting en què es va referir al jove del PCI mort a la manifestació barcelonina de l'onze de setembre, dos dies abans. Per això el governador va imposar una multa de 25.000 pessetes al qui havia demanat permís per a la manifestació, que era Joan Josep Ataz, del PTE.

L'any passat, amb motiu del desè aniversari de la mort, un grup d'amics de Joan Alsina va dipositar un ram de flors sota la placa del carrer.

J. Fabre

Al capdavant del carrer, hi funciona una de les dues bòbiles que queden a Palau. (Foto: Dani Duch)

DIPUTACIÓ DE GIRONA

ANUNCI

Es convoca concurs de mèrits, previ examen d'aptituds, per cobrir, mitjançant contracte laboral, les següents places vacants dins del Quadre de Llocs de Treball dels següents Centres:

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA: 3 Auxiliars clínica, 1 A.T.S. i 1 Assistent Social.

HOSPITAL PSIQUIÀTRIC: 1 Assistent social, 6 Curadors psiquiàtrics, 1 bugadera, 1 Netejadora i 1 Cuinera.

LLAR INFANTIL: 1 Portera, 1 Xofer manteniment, 2 Zelanders, 1 Educador, 1 Assistent Social i 1 A.T.S.

Les instàncies, que hauran d'accompanyar el currículum vitae i circumstàncies i mèrits de cada aspirant, es presentaran a les oficines de l'Administració de l'Establiment on correspongui la plaça per la qual es concursa, dins del termini que finalitzarà el dia 9 del proper mes de juny.

Les proves d'aptitud se celebraran el dia 14 del proper mes de juny a les 9 del matí, en els següents llocs:

Hospital Psiquiàtric de Salt, per les places corresponents a dit Centre.

Casa de Cultura, per les places corresponents a la Residència Geriàtrica i Llar Infantil.

El que es fa públic per a general coneixement.

Girona, 28 de maig de 1984
EL PRESIDENT
Ft. Salvador Carrera i Comes

LLEVATAPS

SERVEI:

- Ràpid
- Higienic
- De fàcil maneig
- Antigoteig
- Econòmic

DEMANI'N UNA DEMOSTRACIÓ SENSE COMPROMÍS ALS

Tels: 93-371 54 37
93-372 29 04

DISTRIBUCIONS MANIC, S.A.

c/ Josep Gras, 10
ESPLUGUES DE LLOBREGAT
(Barcelona)